

31994L0062

L 365/10

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

31.12.1994

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 94/62/ES**z dne 20. decembra 1994****o embalaži in odpadni embalaži**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 100a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾;

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe ⁽³⁾,

ker naj bi se različni nacionalni ukrepi za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo uskladili, da se po eni strani prepreči njen kakršenkoli vpliv na okolje ali da se tak vpliv zmanjša, s čimer se doseže visoka raven varstva okolja, in po drugi strani, da se zagotovi delovanje notranjega trga ter se preprečijo kakršne koli trgovinske ovire kakor tudi izkrivljanje in omejevanje konkurence v Skupnosti;

ker je najboljši način, da se prepreči nastanek odpadne embalaže zmanjšanje celotne količine embalaže;

ker je v zvezi s cilji te direktive bistvenega pomena spoštovanje splošnega načela, da ukrepi, ki jih za varstvo okolja sprejme ena država članica, ne smejo škodljivo vplivati na sposobnost drugih držav članic, da dosežejo cilje te direktive;

ker je zmanjšanje količine odpadkov bistvenega pomena za trajnostno rast, ki jo še posebej zahteva Pogodba o Evropski uniji;

ker naj bi ta direktiva vključevala vse vrste embalaže, dane v promet, in vso odpadno embalažo; ker naj bi se torej razveljavila Direktiva Sveta 85/339/EGS z dne 27. junija 1985 o posodah za tekočine za prehrano ljudi ⁽⁴⁾;

ker ima embalaža izjemno pomembno družbeno in gospodarsko funkcijo in naj bi se torej brez vpliva na drugo ustrezno zakonodajo, ki vpliva na kakovost in prevoz embalaže ali embaliranega blaga, uporabljali ukrepi, predvideni v tej direktivi;

ker naj bi skladno s strategijo Skupnosti za ravnanje z odpadki, ki jo opredeljujeta Resolucija Sveta z dne 7. maja 1990 o politiki o odpadkih ⁽⁵⁾ in Direktiva Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁶⁾, ravnanje z embalažo in odpadno embalažo v prvi vrsti zajemalo preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in, kot dodatna temeljna načela, tudi ponovno uporabo embalaže, recikliranje in druge oblike predelave odpadne embalaže ter s tem zmanjšanje dokončnega odstranjevanja takšnih odpadkov;

ker naj bi se glede na vplive na okolje dajalo prednost ponovni uporabi in recikliranju, vse dokler ne pride do znanstvenega in tehnološkega napredka procesov predelave; ker je zato potrebno, da se v državah članicah vzpostavijo sistemi, ki zagotavljajo vračanja uporabljene embalaže in/ali odpadne embalaže; ker naj bi se čim prej dokončno ocenil življenjski cikel embalaže, da se utemelji jasna hierarhija med embalažo, ki jo je mogoče ponovno uporabiti, reciklirati in predelati;

ker se nastajanje odpadne embalaže preprečuje na podlagi ustreznih ukrepov, vključno s pobudami, ki se skladno s cilji te direktive sprejmejo v državah članicah;

ker lahko države članice skladno s Pogodbo spodbujajo sisteme za ponovno uporabo embalaže, ki se lahko ponovno uporabi na okolju varen način, da s tem izkoristijo prispevek takšnih sistemov k varstvu okolja;

ker naj bi se z okoljskega vidika recikliranje štelo za pomemben del predelave, s posebnim namenom zmanjšati porabo energije in primarnih surovin ter dokončno odstranjevanje odpadkov;

⁽¹⁾ UL C 263, 12.10.1992, str. 1 in UL C 285, 21.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL C 129, 10.5.1993, str. 18.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. junija 1993 (UL C 194, 19.7.1993, str. 177), Skupno stališče Sveta z dne 4. marca 1994 (UL C 137, 19.5.1994, str. 65) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 4. maja 1994 (UL C 205, 25.7.1994, str. 163). Potrjeno dne 2. decembra 1993 (UL C 342, 20.12.1993, str. 15). Skupno besedilo Spravnega odbora z dne 8. novembra 1994.

⁽⁴⁾ UL L 176, 6.7.1985, str. 18. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/629/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽⁵⁾ UL C 122, 18.5.1990, str. 2.

⁽⁶⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/156/EGS (UL L 78, 26.3.1991, str. 32).

ker je energetska predelava eden od učinkovitih načinov predelave odpadne embalaže;

ker naj bi bili cilji, določeni v državah članicah za predelavo in recikliranje odpadne embalaže, zastavljeni v določenem razponu, da se upoštevajo različna stanja v državah članicah in da ne pride do trgovinskih ovir in izkrivljanja konkurence;

ker naj bi se, da se dosežejo srednjeročni rezultati in da se gospodarskim subjektom, potrošnikom in javnim oblastem opredeli potrebna dolgoročna perspektiva, določil srednjeročni rok za doseganje prej omenjenih ciljev ter dolgoročni rok za cilje, ki jih bo treba določiti pozneje zato, da se dosežejo še bistveno višji cilji;

ker naj bi Evropski parlament in Svet na podlagi poročil Komisije preučila praktične izkušnje, pridobljene v državah članicah pri prizadevanjih za doseganje prej navedenih ciljev, in ugotovitve znanstvenih raziskav in metod vrednotenja, kot so ekobilance;

ker naj bi se državam članicam, ki so ali bodo oblikovale programe, ki presegajo zastavljene ciljne deleže, dovolilo, da te ciljne deleže dosežejo v korist visoke stopnje varstva okolja pod pogojem, da takšni ukrepi ne povzročajo motenj na notranjem trgu in drugim državam članicam ne preprečujejo izpolnjevanja te direktive; ker naj bi Komisija takšne ukrepe potrdila šele po ustreznem preverjanju;

ker se po drugi strani nekaterim državam članicam lahko dovoli, da zaradi posebnih razmer v teh državah članicah določijo nižje ciljne deleže pod pogojem, da izpolnijo najnižji zastavljeni ciljni delež za predelavo v okviru standardnega roka, standardne ciljne deleže pa do nekega poznejšega roka;

ker morajo za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo države članice vzpostaviti sisteme vračanja, zbiranja in predelave; ker naj bi bili takšni sistemi odprti za sodelovanje vseh zainteresiranih strani in naj bi bili oblikovani tako, da ne pride do zapostavljanja uvoženih proizvodov ter trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence, ter da se zagotovi največji možni obseg vračanja embalaže in odpadne embalaže, skladno s Pogodbo;

ker vprašanje označevanja embalaže na ravni Skupnosti zahteva nadaljnje raziskave, vendar naj bi Skupnost o tem odločala v bližnji prihodnosti;

ker je treba opredeliti tudi bistvene zahteve, ki urejajo sestavo embalaže in možnosti njene ponovne uporabe in predelave (vključno z recikliranjem), da se čim bolj zmanjša vpliv embalaže in odpadne embalaže na okolje in ne pride do trgovinskih ovir in izkrivljanja konkurence;

ker naj bi se zaradi vpliva na okolje omejila navzočnost zdravju škodljivih kovin in drugih snovi v embalaži (zlasti z vidika njihove verjetne navzočnosti v emisijah ali pepelu, kadar se embalaža sežiga, ali v izcednih vodah, kadar se embalaža odlaga); ker je bistvenega pomena, da se kot prvi korak pri zmanjševanju toksičnosti odpadne embalaže prepreči dodajanje zdravju škodljivih težkih kovin v embalažo in zagotovi, da se takšne snovi ne izpuščajo v okolje, ob upoštevanju ustreznih izjem, ki naj bi jih po postopku v odboru v posebnih primerih določila Komisija;

ker je nujno, da se odpadna embalaža ločuje že pri viru, če naj bi se dosegla visoka stopnja recikliranja in se obenem preprečile zdravstvene in varnostne težave zaposlenih pri zbiranju in obdelavi takih odpadkov;

ker naj bi se zahteve za izdelavo embalaže ne uporabljale za embalažo, ki se uporablja za nek proizvod pred datumom začetka veljavnosti te direktive; ker je potrebno tudi prehodno obdobje za trženje embalaže;

ker naj bi se pri časovni opredelitvi predpisa o dajanju v promet embalaže, ki izpolnjuje vse bistvene zahteve, upoštevalo dejstvo, da pristojni organ za standardizacijo že pripravlja evropske standarde; ker naj bi se predpisi o načinih dokazovanja skladnosti nacionalnih standardov začeli uporabljati takoj;

ker naj bi se spodbujala priprava evropskih standardov za bistvene zahteve in druga zadevna vprašanja;

ker ukrepi, predvideni v tej direktivi, pomenijo tudi razvoj zmogljivosti za predelavo in recikliranje in možnosti prodaje recikliranih embalažnih materialov;

ker vključitev recikliranega materiala v embalažo ne sme biti v nasprotju z ustreznimi predpisi o higieni, zdravju in varstvu potrošnikov;

ker so podatki o embalaži in odpadni embalaži s celotnega ozemlja Skupnosti nujni za spremljanje izvajanja ciljev te direktive;

ker je bistvenega pomena, da so vsi, ki so vključeni v proizvodnjo, uporabo, uvoz in distribucijo embalaže in embalaranih proizvodov, bolj ozaveščeni o tem, v kolikšni meri embalaža postane odpadke, in da skladno z načelom plača povzročitelj, prevzamejo odgovornost obremenitve za take odpadke; ker naj bi razvoj in izvajanje ukrepov, predvidenih v tej direktivi, vključevala in po potrebi zahtevala tesno sodelovanje vseh partnerjev v duhu deljene odgovornosti;

ker imajo potrošniki ključno vlogo pri ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in morajo zato biti primerno obveščeni, da lahko temu prilagodijo svoje vedenje in odnos;

ker bo vključitev posebnega poglavja o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo v načrte ravnanja z odpadki, potrebne na podlagi Direktive 75/442/EGS, prispevalo k učinkovitemu izvajanju te direktive;

ker bi bilo primerno, da za lažje doseganje ciljev te direktive Skupnost in države članice uporabijo ekonomske instrumente skladno z določbami Pogodbe, da ne pride do novih oblik protekcionizma;

ker naj bi države članice brez poseganja v Direktivo Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi postopka za zagotavljanje informacij s področja tehničnih standardov in predpisov⁽¹⁾ obvestile Komisijo o osnutkih kakršnih koli ukrepov, ki jih nameravajo sprejeti, še preden jih sprejmejo, tako da se lahko ugotovi njihova skladnost s to direktivo;

ker naj bi Komisija po postopku v odboru zagotovila prilagoditev sistema za prepoznavanje embalaže in obliko preglednic za sistem zbirke podatkov znanstvenemu in tehničnemu napredku;

ker je treba predvideti posebne ukrepe, ki jih je treba sprejeti za reševanje težav pri izvajanju te direktive, po potrebi skladno z istim postopkom v odboru,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

1. Cilj te direktive je uskladitev nacionalnih predpisov za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo, da se, po eni strani, prepreči njen kakršenkoli vpliv na okolje vseh držav članic kot tudi tretjih držav ali da se tak vpliv zmanjša, s čimer se zagotovi visoka raven varstva okolja, ter, po drugi strani, da se zagotovi delovanje notranjega trga in se preprečijo trgovin-

ske ovire kot tudi izkrivljanje in omejevanje konkurence v Skupnosti.

2. V ta namen ta direktiva določa ukrepe, katerih poglobitveni cilj je preprečiti nastajanje odpadne embalaže, druga osnovna načela pa so ponovna uporaba embalaže, recikliranje in druge oblike predelave odpadne embalaže, in s tem zmanjšanje dokončnega odstranjevanja takšnih odpadkov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva velja za vso embalažo, dano v promet v Skupnosti, in vso odpadno embalažo, ki se uporablja v industrijskem, komercialnem, pisarniškem, trgovinskem, storitvenem, gospodinjskem ali katerem koli drugem okolju ali izhaja iz njega, ne glede na uporabljeni material.

2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v veljavne zahteve o kakovosti embalaže, kot so na primer zahteve o varnosti, varovanju zdravja in higieni embalaranih izdelkov, ali veljavne zahteve o prevozu, ali v določbe Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih⁽²⁾.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „embalaža“ pomeni vse proizvode iz kakršnih koli materialov, ki se uporabljajo za shranjevanje in zaščito blaga, ravnanje z njim, njegovo dostavo in predstavitev, od surovin do obdelanega blaga, ki ga proizvajalec preda uporabniku ali potrošniku. Šteje se, da so embalaža tudi „nevratlivi predmeti“, ki se uporabljajo za enak namen.

„Embalažo“ sestavlja samo:

- (a) prodajna embalaža ali primarna embalaža; t. j. embalaža, ki na prodajnem mestu končnemu uporabniku ali potrošniku predstavlja prodajno enoto;
- (b) skupinska embalaža ali sekundarna embalaža; t. j. embalaža, ki na prodajnem mestu predstavlja paket določenega števila prodajnih enot, ki se končnemu uporabniku ali potrošniku lahko proda kot celota ali pa služi le kot sredstvo za napolnitev polic na prodajnem mestu; s proizvoda se lahko odstrani, ne da bi to vplivalo na njegove lastnosti;

⁽¹⁾ UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/400/EGS (UL L 221, 6.8.1992, str. 55).

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20.

- (c) transportna embalaža ali terciarna embalaža; t. j. embalaža, katere namen je olajšati prenašanje večjega števila prodajnih enot ali skupinskih embalaž in njihov prevoz, da se prepreči neposredno dotikanje in poškodbe pri prevozu. Transportna embalaža ne vključuje zabojnikov za cestni, železniški, ladijski in letalski prevoz;
2. „odpadna embalaža“ pomeni kakršno koli embalažo ali embalažni material, ki je vključen v pojem „odpadki“ v Direktivi 75/442/EGS, razen ostankov iz proizvodnje;
3. „ravnanje z odpadno embalažo“ pomeni ravnanje z odpadki, kot je opredeljeno v Direktivi 75/442/EGS;
4. „preprečevanje“ pomeni zmanjševanje količine in škodljivosti za okolje:
- materialov in snovi, ki jih vsebujeta embalaža in odpadna embalaža,
- embalaže in odpadne embalaže v proizvodnem procesu in pri trženju, distribuciji, uporabi in uničevanju,
- zlasti z razvojem „čistih“ proizvodov in tehnologije;
5. „ponovna uporaba“ pomeni kakršno koli dejavnost pri kateri se embalaža, ki je bila zasnovana in oblikovana tako, da v svojem življenjskem ciklu opravi najmanjše število poti ali kroženj, ponovno napolni ali uporabi za isti namen, za katerega je bila zasnovana, in sicer z ali brez pomoči pomožnih proizvodov, ki so navzoči na trgu in omogočajo ponovno polnjenje embalaže; takšna ponovno uporabljena embalaža bo postala odpadna embalaža, ko je ne bo več mogoče ponovno uporabiti;
6. „predelava“ pomeni vse uporabne dejavnosti, predvidene v Prilogi II.B k Direktivi 75/442/EGS;
7. „recikliranje“ pomeni ponovno obdelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za prvotni namen ali za druge namene, vključno z organskim recikliranjem, vendar brez energetske predelave;
8. „energetska predelava“ pomeni uporabo gorljive odpadne embalaže kot sredstva za proizvodnjo energije z neposrednim sežiganjem, z drugimi odpadki ali brez njih, toda s pridobivanjem toplote;
9. „organsko recikliranje“ pomeni aerobno (kompostiranje) ali anaerobno (biometanizacija) obdelavo biološko razgradljivih delov odpadne embalaže v nadzorovanih razmerah in z uporabo mikroorganizmov, pri čemer nastanejo stabilizirani

organski ostanki ali metan. Odlagališče se ne šteje kot oblika organskega recikliranja;

10. „odstranjevanje“ pomeni vse uporabne dejavnosti, predvidene v Prilogi II.A k Direktivi 75/442/EGS;
11. „gospodarski subjekti“ v zvezi z embalažo pomeni dobavitelje embalažnih materialov, proizvajalce embalaže in obrate za predelavo embalaže, embalerje in uporabnike, uvoznike, trgovce in distributerje, državne organe in organizacije javnega prava;
12. „prostovoljni sporazum“ pomeni formalni sporazum, sklenjen med pristojnimi javnimi oblastmi države članice in zadevnimi gospodarskimi sektorji, ki mora biti dostopen vsem strankam, ki želijo izpolnjevati pogoje sporazuma, da bi dosegle cilje te direktive.

Člen 4

Preprečevanje

1. Države članice zagotovijo, da se poleg ukrepov za preprečevanje nastanka odpadne embalaže, sprejetih skladno s členom 9, izvajajo tudi drugi preventivni ukrepi. Ti drugi ukrepi so lahko nacionalni programi ali podobne akcije, ki se po potrebi sprejmejo po posvetovanju z gospodarskimi subjekti, in so zasnovane za zbiranje in izkoriščanje prednosti številnih pobud, sproženih v državah članicah za namene preprečevanja. Ti ukrepi izpolnjujejo cilje te direktive, kot so opredeljeni v členu 1(1).
2. Komisija pomaga pospeševati preprečevanje tako, da skladno s členom 10 spodbuja razvoj ustreznih evropskih standardov.

Člen 5

Države članice lahko spodbujajo sisteme za ponovno uporabo embalaže, ki jo je mogoče skladno s Pogodbo ponovno uporabiti na okolju varen način.

Člen 6

Predelava in recikliranje

1. Za izpolnjevanje ciljev te direktive države članice storijo vse potrebno, da dosežejo naslednje cilje, ki vključujejo njihovo celotno ozemlje;

- (a) najpozneje pet let od datuma, do katerega je treba to direktivo prenesti v nacionalno zakonodajo, bo predelane po teži najmanj 50 % in največ 65 % odpadne embalaže;
- (b) v okviru tega splošnega ciljnega deleža, in v istem roku, se bo recikliralo po teži med 25 % in največ 45 % vseh embalažnih materialov, ki jih vsebuje odpadna embalaža, in sicer po teži najmanj 15 % vsakega posameznega embalažnega materiala;
- (c) najpozneje 10 let od datuma, do katerega je treba to direktivo prenesti v nacionalno zakonodajo, bo predelan in recikliran tak odstotek odpadne embalaže, kot ga bo moral določiti Svet skladno z odstavkom 3(b), da se znatno zvišajo ciljni deleži, navedeni v odstavkih (a) in (b).

2. Države članice po potrebi spodbujajo uporabo materialov, pridobljenih z recikliranjem odpadne embalaže, za izdelavo embalaže in drugih proizvodov.

3. (a) Evropski parlament in Svet na podlagi vmesnega poročila Komisije in štiri leta od datuma iz odstavka 1(a) na podlagi končnega poročila preučita praktične izkušnje, pridobljene v državah članicah pri doseganju ciljnih deležev in ciljev, določenih v odstavkih 1(a) in (b) ter 2, ter ugotovitve znanstvenih raziskav in metod vrednotenja, kot so ekobilance.

(b) Najpozneje šest mesecev pred koncem prvega petletnega obdobja iz odstavka 1(a) Svet s kvalificirano večino in na predlog Komisije določi ciljne deleže za drugo petletno obdobje iz odstavka 1(c). Ta postopek se nato ponavlja vsakih pet let.

4. Ukrepe in ciljna deleže iz odstavka 1(a) in (b) države članice objavijo in z njimi seznanijo širšo javnost in gospodarske subjekte.

5. Grčija, Irska in Portugalska se lahko zaradi posebnih razmer, t. j. velikega števila manjših otokov, številnih podeželskih in gorskih območij in trenutne nizke stopnje porabe embalaže, odločijo:

(a) da bodo najpozneje pet let od datuma prenosa te direktive dosegale nižje ciljne deleže, kot so določeni v odstavkih 1(a) in (b), vendar morajo doseči vsaj 25 % za predelavo;

(b) da bodo hkrati odložile doseganje ciljnih deležev iz odstavkov 1(a) in (b) na poznejši rok, ki pa ne sme biti kasneje kot 31. december 2005.

6. Države članice, ki so ali bodo oblikovale programe, ki presegajo ciljne deleže iz odstavkov 1(a) in (b) in ki so v ta

namen zagotovile tudi ustrezne zmogljivosti za recikliranje in predelavo, smejo doseči te ciljne deleže v korist višje stopnje varstva okolja, pod pogojem, da ti ukrepi ne povzročajo izkrivljanje razmer na notranjem trgu in drugim državam članicam ne preprečujejo izpolnjevanja te direktive. Države članice o tem takoj obvestijo Komisijo. Komisija potrdi te ukrepe, potem ko v sodelovanju z državami članicami preveri, da so skladni z zgoraj navedenimi zahtevami in ne predstavljajo sredstva samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja trgovine med državami članicami.

Člen 7

Sistemi vračanja, zbiranja in predelave

1. Države članice storijo vse potrebno, da zagotovijo, da se vzpostavijo sistemi, ki zagotavljajo:

(a) vračanje in/ali zbiranje rabljene embalaže in/ali odpadne embalaže od potrošnika, drugega končnega uporabnika ali iz sicer zbranih odpadkov, zato da se jo usmeri v drugačne oblike najprimernejšega ravnanja z odpadki;

(b) ponovno uporabo ali predelavo, vključno z recikliranjem zbrane embalaže in/ali odpadne embalaže,

da se izpolnijo cilji, določeni v tej direktivi.

Ti sistemi so odprti za sodelovanje vseh gospodarskih subjektov iz zadevnih sektorjev in pristojnih javnih oblasti. Brez razlikovanja se uporabljajo tudi za uvožene proizvode, vključno s podrobno ureditvijo in cenami za dostop do teh sistemov, in so zasnovani tako, da ne pride do trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence skladno s Pogodbo.

2. Ukrepi iz odstavka 1 so del politike, ki velja za vso embalažo in odpadno embalažo, in upoštevajo zlasti zahteve glede varstva okolja in zdravja potrošnikov, varnosti in higiene; varstvo kakovosti, pristnost in tehnične značilnosti embaliranege blaga in uporabljenih materialov; varstvo pravic industrijske in poslovne lastnine.

Člen 8

Označevanje in sistem prepoznavanja

1. Svet skladno s pogoji, določenimi v Pogodbi, najpozneje dve leti po začetku veljavnosti te direktive odloči o označevanju embalaže.

2. Za lažje zbiranje, ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, je za prepoznavanje in razvrščanje v zadevni gospodarski panogi na embalaži navedena vrsta uporabljenega(-ih) embalažnega(-ih) materiala(-ov).

V ta namen Komisija najpozneje 12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive na podlagi Priloge I in skladno s postopkom iz člena 21 določi oštevilčenje in okrajšave, na katerih temelji sistem prepoznavanja, ter skladno z istim postopkom natančno opredeli, kateri materiali so vključeni v sistem prepoznavanja.

3. Ustrezna oznaka je nameščena na sami embalaži ali na etiketi. Biti mora jasno vidna in dobro čitljiva. Oznaka je primerno trajna in trpežna tudi po odprtju embalaže.

Člen 9

Bistvene zahteve

1. Države članice zagotovijo, da se tri leta po datumu začetka veljavnosti te direktive embalaža lahko da v promet le, če izpolnjuje vse bistvene zahteve, določene v tej direktivi, vključno s Prilogo II.

2. Od datuma, določenega v členu 22(1), države članice domnevajo, da so izpolnjene vse bistvene zahteve iz te direktive, vključno s Prilogo II, kadar embalaža izpolnjuje:

(a) ustrezne usklajene standarde, katerih referenčne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Države članice objavijo referenčne številke nacionalnih standardov, ki prenašajo te usklajene standarde;

(b) ustrezne nacionalne standarde iz odstavka 3, če na področjih, ki jih vključujejo taki standardi, ne obstajajo usklajeni standardi.

3. Države članice posredujejo Komisiji besedila svojih nacionalnih standardov iz odstavka 2(b), za katere menijo, da izpolnjujejo zahteve tega člena. Komisija takoj razpošlje ta besedila drugim državam članicam.

Države članice objavijo sklicevanja na te standarde. Komisija zagotovi, da so objavljeni v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

4. Kadar država članica ali Komisija meni, da standardi iz odstavka 2 ne izpolnjujejo v celoti bistvenih zahtev iz odstavka 1, Komisija ali zadevna država članica predloži zadevo odboru,

ustanovljenem z Direktivo 83/189/EGS, in pri tem navede razloge za to. Odbor nemudoma da svoje mnenje.

Glede na mnenje odbora Komisija obvesti države članice, ali je treba te standarde umakniti iz objav iz odstavkov 2 in 3 ali ne.

Člen 10

Standardizacija

Komisija po potrebi spodbuja pripravo evropskih standardov, ki se nanašajo na bistvene zahteve iz Priloge II.

Komisija spodbuja zlasti pripravo evropskih standardov, ki se nanašajo na:

- merila in metodologije za analizo življenjskega cikla embalaže,
- metode za merjenje in preverjanje prisotnosti težkih kovin ali drugih nevarnih snovi v embalaži in njihovo sproščanje v okolje iz embalaže in odpadne embalaže,
- merila za najmanjšo vsebnost recikliranega materiala v embalaži za ustrezne vrste embalaže,
- merila za metode recikliranja,
- merila za metode kompostiranja in proizvedeni kompost,
- merila za označevanje embalaže.

Člen 11

Koncentracije težkih kovin, prisotnih v embalaži

1. Države članice zagotovijo, da skupna koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma, prisotna v embalaži ali sestavinah embalaže, ne presega:

- 600 ppm mase dve leti po datumu iz člena 22(i),
- 250 ppm mase tri leta po datumu iz člena 22(i),
- 100 ppm mase pet let po datumu iz člena 22(i),

2. Koncentracije iz odstavka 1 se ne uporabljajo za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega stekla, kot je opredeljeno v Direktivi 69/493/EGS⁽¹⁾.

3. Komisija skladno s postopkom iz člena 21 določi:

⁽¹⁾ UL L 326, 29.12.1969, str. 36.

- pogoje, pod katerimi se zgoraj navedene koncentracije ne uporabljajo za reciklirane materiale in za proizvode v zaprtih in nadzorovanih verigah,
- vrste embalaže, ki so izvzete iz zahteve iz tretje alinee odstavka 1.

Člen 12

Informacijski sistemi

1. Države članice storijo vse potrebno, da zagotovijo, da se vzpostavijo usklajene zbirke podatkov o embalaži in odpadni embalaži, če jih še ni, da se državam članicam in Komisiji omogoči spremljanje izvajanja ciljev, določenih v tej direktivi.
2. V ta namen zbirke podatkov zagotavljajo zlasti informacije o velikosti, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže (vključno z informacijami o toksičnosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo) na ravni posameznih držav članic.
3. Za uskladitev značilnosti in predstavitve dobljenih podatkov in za namene združljivosti podatkov držav članic te predložijo Komisiji svoje razpoložljive podatke v obliki preglednic, ki jih sprejme Komisija eno leto po datumu začetka veljavnosti te direktive na podlagi Priloge III, skladno s postopkom iz člena 21.
4. Države članice pri predložitvi podrobnih podatkov upoštevajo posebne težave malih in srednje velikih podjetij.
5. Pridobljeni podatki so na voljo v okviru nacionalnih poročil iz člena 17 in se ažurirajo z nadaljnjimi poročili.
6. Države članice zahtevajo, da vsi vključeni gospodarski subjekti posredujejo pristojnim organom zanesljive podatke o svojem sektorju, kakor zahteva ta člen.

Člen 13

Podatki za uporabnike embalaže

Države članice v dveh letih po datumu iz člena 22(1) storijo vse potrebno, da zagotovijo, da so uporabnikom embalaže, in zlasti potrošnikom, na voljo potrebni podatki o:

- sistemih vračanja, zbiranja in predelave, ki so jim na voljo,

- njihovem prispevku k ponovni uporabi, predelavi in recikliranju embalaže in odpadne embalaže,
- pomenu oznak na embalaži, ki je na trgu,
- ustreznih elementih načrtov ravnanja z odpadki za embalažo in odpadno embalažo iz člena 14.

Člen 14

Načrti ravnanja z odpadki

Za uresničevanje ciljev in ukrepov iz te direktive države članice v načrte ravnanja z odpadki, ki jih zahteva člen 17 Direktive 75/442/EGS, vključijo posebno poglavje o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi členov 4 in 5.

Člen 15

Ekonomski instrumenti

Na podlagi ustreznih določb Pogodbe Svet sprejme ekonomske instrumente za pospeševanje doseganja ciljev te direktive. Če takšni ukrepi niso sprejeti, lahko države članice skladno z načeli, ki urejajo okoljsko politiko Skupnosti, med drugim skladno z načelom plača povzročitelj obremenitve, in z obveznostmi, ki izhajajo iz Pogodbe, sprejmejo ukrepe za uresničevanje teh ciljev.

Člen 16

Uradno obveščanje

1. Brez poseganja v Direktivo 83/189/EGS države članice pred sprejetjem tovrstnih ukrepov uradno obvestijo Komisijo o osnutkih ukrepov, ki jih nameravajo sprejeti v okviru te direktive, razen fiskalnih ukrepov, vendar vključno s tehničnimi zahtevami, povezanimi s fiskalnimi ukrepi, ki spodbujajo skladnost s takšnimi tehničnimi zahtevami, da jih Komisija lahko preuči z vidika obstoječih predpisov, pri čemer v vsakem primeru uporabi postopek iz navedene direktive.

2. Če je predlagani ukrep hkrati tudi tehnični predpis v smislu Direktive 83/189/EGS, lahko zadevna država članica v postopku obveščanja iz te direktive navede, da je uradno obvestilo enako veljavno tudi za Direktivo 83/189/EGS.

Člen 17

Obveznost poročanja

Države članice poročajo Komisiji o uporabi te direktive skladno s členom 5 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje⁽¹⁾. Prvo poročilo zajema obdobje od leta 1995 do 1997.

Člen 18

Prosto dajanje v promet

Države članice na svojem ozemlju ne ovirajo dajanja v promet embalaže, ki izpolnjuje določbe te direktive.

Člen 19

Prilagajanje znanstvenemu in tehničnemu napredku

Spremembe, potrebne za prilagoditev sistema prepoznavanja znanstvenemu in tehničnemu napredku – iz člena 8(2) Priloge I in zadnje alineje člena 10 – in oblike preglednic, ki se nanašajo na sistem zbirke podatkov – iz člena 12(3) in Priloge III – se sprejmejo skladno s postopkom iz člena 21.

Člen 20

Posebni ukrepi

1. Komisija skladno s postopkom iz člena 21 določi tehnične ukrepe, potrebne za reševanje težav pri uporabi določb te direktive, zlasti v povezavi s primarno embalažo za medicinske pripomočke in farmacevtske proizvode, manjšo embalažo in razkošno embalažo.

2. Komisija predstavi Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o vseh potrebnih ukrepih, če je potrebno skupaj s predlogom.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

2. Predstavniki Komisije predložijo odboru osnutek potrebnih ukrepov. Odbor da svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se sprejme z večino, ki jo določa člen 148(2) Pogodbe za sprejemanje odločitev Sveta na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se ponderirajo na način iz navedenega člena. Predsednik ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme predlagane ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.

(b) Če predlagani ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo dano, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog ukrepov, ki naj se sprejmejo. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet ne odloči v roku, ki nikakor ne sme biti daljši od treh mesecev od dne prejema predloga, sprejme predlagane ukrepe Komisija.

Člen 22

Prenos v nacionalno zakonodajo

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, pred 30. junijem 1996. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Poleg tega države članice obvestijo Komisijo o vseh obstoječih zakonih in drugih predpisih, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

4. Zahteve za izdelavo embalaže se v nobenem primeru ne uporabljajo za embalažo, ki se je uporabljala za nek izdelek pred datumom začetka veljavnosti te direktive.

5. Države članice dopuščajo, da se v obdobju, ki ni daljše od petih let od datuma začetka veljavnosti te direktive, daje v promet embalaža, ki je bila izdelana pred tem datumom in je skladna z obstoječo nacionalno zakonodajo.

Člen 23

Direktiva 85/339/EGS se razveljavi z učinkom od datuma iz člena 22(1).

Člen 24

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 25

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. decembra 1994

Za Evropski parlament

Predsednik

K. HÄNSCH

Za Svet

Predsednik

K. KINKEL

PRILOGA I

SISTEM PREPOZNAVANJA

Uporablja se številčenje od 1 do 19 za plastiko, 20 do 39 za papir in karton, 40 do 49 za kovine, 50 do 59 za les, 60 do 69 za tekstil in 70 do 79 za steklo.

V sistemu prepoznavanja se za ustrezen(-ne) material(-e) lahko uporabljajo tudi kratice (npr. HDPE: polietilen visoke gostote). Materiali se lahko prepoznavajo po številčnem sistemu in/ali po kraticah. Razpoznavne oznake so navedene na sredini grafičnega znaka, ki nakazuje ali je embalaža primerna za ponovno uporabo ali predelavo, ali pod njim.

PRILOGA II

BISTVENE ZAHTEVE ZA SESTAVO EMBALAŽE TER NJENO PRIMERNOST ZA PONOVRNO UPORABO IN PREDELAVO, VKLJUČNO Z RECIKLIRANJEM**1. Zahteve za izdelavo in sestavo embalaže**

- Embalaža se izdelava tako, da sta njena prostornina in masa omejeni na najmanjšo ustrežno vrednost, da se zagotovi potrebna raven varnosti, higiene in sprejemljivosti za embalirani proizvod in potrošnika.
- Embalaža se oblikuje, izdelava in prodaja tako, da jo je mogoče ponovno uporabiti ali predelati, vključno z recikliranjem, in se njen vpliv na okolje čim bolj zmanjša, kadar se odpadna embalaža ali ostanki iz postopkov ravnanja z odpadno embalažo odstranijo.
- Embalaža se izdelava tako, da je prisotnost zdravju škodljivih in drugih nevarnih snovi in materialov kot sestavnih delov embalažnega materiala ali katerih koli drugih sestavin embalaže čim manjša, glede na njihovo prisotnost v emisijah, pepelu ali izcednih vodah, kadar se embalaža ali ostanki iz postopkov ravnanja z odpadno embalažo sežigajo ali odlagajo.

2. Zahteve za primernost embalaže za ponovno uporabo

Sočasno morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

- fizikalne lastnosti in značilnosti embalaže omogočajo številne poti ali kroženja v običajno predvidljivih pogojih uporabe,
- možnost obdelave rabljene embalaže, da se izpolnijo zahteve za varovanje zdravja in varnost delovne sile,
- izpolnjujejo se zahteve za embalažo, primerno za predelavo, če se ne uporablja več ponovno in zato postane odpadek.

3. Zahteve za primernost embalaže za predelavo**(a) Embalaža, ki jo je mogoče predelati z recikliranjem materiala**

Embalaža mora biti izdelana tako, da omogoča recikliranje določenega odstotka uporabljenih materialov za izdelavo proizvodov, ki jih je mogoče tržiti, skladno s trenutno veljavnimi standardi v Skupnosti. Ta odstotek se lahko spreminja, odvisno od vrste materiala, iz katerega je embalaža sestavljena.

(b) Embalaža, ki jo je mogoče predelati z energetske predelavo

Opadna embalaža, obdelana za namen pridobivanja energije, ima tolikšno najnižjo vrednost zgorevalne toplote, ki tudi pri najnižji vrednosti omogoča optimalno pridobivanje energije.

(c) Embalaža, ki jo je mogoče predelati s kompostiranjem

Opadna embalaža, obdelana za kompostiranje, mora biti toliko biološko razgradljiva, da naj ne bi ovirala ločenega zbiranja ter procesa ali dejavnosti kompostiranja, kamor je vnesena.

(d) Biološko razgradljiva odpadna embalaža

Biološko razgradljiva odpadna embalaža je takšna, da se fizično, kemično, toplotno ali biološko razgradi, tako da se večji del končnega komposta razgradi v ogljikov dioksid, biomaso in vodo.

PRILOGA III

PODATKI, KI JIH MORAJO DRŽAVE ČLANICE VKLJUČITI V SVOJE ZBIRKE PODATKOV O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI (SKLADNO S PREGLEDNICAMI 1 DO 4)

1. Za primarno, sekundarno in terciarno embalažo:
 - (a) količine, za vsako širšo kategorijo materiala, v državi porabljene embalaže (izdelana + uvožena – izvožena) (preglednica 1);
 - (b) ponovno uporabljene količine (preglednica 2).
2. Za gospodinjsko in negospodinjsko odpadno embalažo:
 - (a) količine za vsako širšo kategorijo materiala, predelanega in odstranjenega v državi (izdelana + uvožena – izvožena) (preglednica 3);
 - (b) reciklirane količine in predelane količine za vsako širšo kategorijo materiala (preglednica 4).

PREGLEDNICA 1

Količina embalaže (primarne, sekundarne in terciarne), porabljene na nacionalnem ozemlju

	Proizvodnja v tonah	– Izvoz v tonah	+ Uvoz v tonah	= Skupaj
Steklo				
Plastika				
Papir/karton (vključno s kompoziti)				
Kovina				
Les				
Drugo				
Skupaj				

PREGLEDNICA 2

Količina embalaže (primarne, sekundarne in terciarne), ponovno uporabljene na nacionalnem ozemlju

	Porabljena embalaža v tonah	Ponovno uporabljena embalaža	
		v tonah	v odstotkih
Steklo			
Plastika			
Papir/karton (vključno s kompoziti)			
Kovina			
Les			
Drugo			
Skupaj			

PREGLEDNICA 3

Količina odpadne embalaže, predelane in odstranjene na nacionalnem ozemlju

	Proizvedeni odpadki v tonah	- Izvoženi odpadki v tonah	+ Uvoženi odpadki v tonah	= Skupaj
Gospodinjjski odpadki				
Steklena embalaža				
Plastična embalaža				
Papirna/kartonska embalaža				
Kartonska kompozitna embalaža				
Kovinska embalaža				
Lesena embalaža				
Vsa gospodinjjska odpadna embalaža				
Negospodinjjski odpadki				
Steklena embalaža				
Plastična embalaža				
Papirna/kartonska embalaža				
Kartonska kompozitna embalaža				
Kovinska embalaža				
Lesena embalaža				
Vsa negospodinjjska odpadna embalaža				

PREGLEDNICA 4

Količina odpadne embalaže, reciklirane in predelane na nacionalnem ozemlju

	Vsa predelana in odstranjena odpadna embalaža v tonah	Reciklirana količina		Predelana količina	
		v tonah	v odstotkih	v tonah	v odstotkih
Gospodinjiski odpadki					
Steklena embalaža					
Plastična embalaža					
Papirna/kartonska embalaža					
Kartonska kompozitna embalaža					
Kovinska embalaža					
Lesena embalaža					
Vsa gospodinjiska odpadna embalaža					
Negospodinjiski odpadki					
Steklena embalaža					
Plastična embalaža					
Papirna/kartonska embalaža					
Kartonska kompozitna embalaža					
Kovinska embalaža					
Lesena embalaža					
Vsa negospodinjiska odpadna embalaža					